

→ ówczesny

adjective | ówczesny - Singular, Nominative

contemporary

Kiedyś chodziłam do tego liceum - Michał to mój ówczesny chłopak.

	I.poj.	I.mn.
Nominative	ówczesny	ówcześni/ówczesne
Genitive	ówczesnego	ówczesnych
Dative	ówczesnemu	ówczesnym
Accusative	ówczesnego/ówczesny	ówczesnych/ówczesne
Instrumental	ówczesnym	ówczesnymi
Locative	ówczesnym	ówczesnych
Vocative	ówczesny	ówcześni/ówczesne

	I.poj.	I.mn.
Nominative	ówczesna	ówczesne
Genitive	ówczesnej	ówczesnych
Dative	ówczesnej	ówczesnym
Accusative	ówczesną	ówczesne
Instrumental	ówczesną	ówczesnymi
Locative	ówczesnej	ówczesnych
Vocative	ówczesna	ówczesne

	I.poj.	I.mn.
Nominative	ówczesne	ówczesne
Genitive	ówczesnego	ówczesnych
Dative	ówczesnemu	ówczesnym
Accusative	ówczesne	ówczesne
Instrumental	ówczesnym	ówczesnymi
Locative	ówczesnym	ówczesnych
Vocative	ówczesne	ówczesne

